

1000

ISBN 978-9943-01-362-9

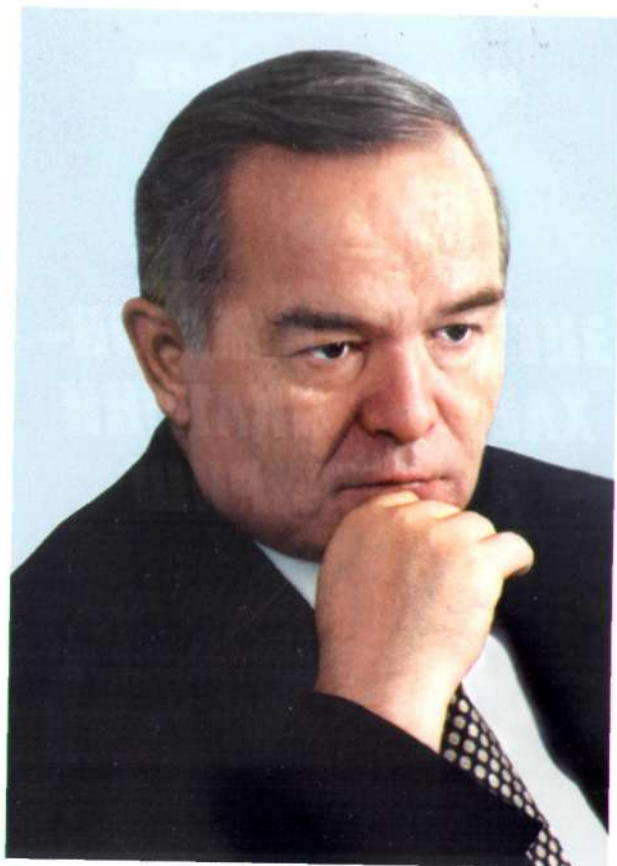

9 789943 013629

Ислам КАРИМОВ

**ЭНГ АСОСИЙ МЕЗОН-
ХАЁТ ҲАҚИҚАТИНИ
АКС ЭТТИРИШ**

«ЎЗБЕКИСТОН»

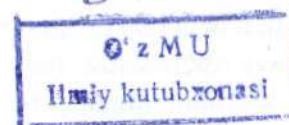
У36.2
323

К-26

Ислом КАРИМОВ

**ОНГ АСОСИЙ МЕЗОН —
ҲАЁТ ҲАҚИҚАТИНИ
АКС ЭТТИРИШ**

В 13053

ТОШКЕНТ — «ЎЗБЕКИСТОН» — 2009

66.3(5Ў)
К 25

ISBN 978-9943-01-362-9

© «ЎЗБЕКИСТОН» НМИУ, 2009

Маълумки, ҳозирги пайтда маънавий-маърифий тарбия ишларининг самарадорлиги ва таъсирчанлигини ошириш, хусусан, миллий ўзлигимизни англаш, бебаҳо маънавий меросимизни асраб-авайлаш ва халқимизга етказишда оммавий ахборот воситаларининг ўрни ва аҳамияти тобора ортиб бормоқда.

Давлатимиз раҳбари Ислоҳ Каримовнинг эътиборингизга ҳавола этилаётган ушбу рисоласида бугунги кунда замон ўзгаришлари билан маънавий ҳаётимизда ҳар томонлама ўткир ва долзарб аҳамият касб этаётган ана шу масалалар чуқур таҳлил этилган. Рисола билан танишган китобхонлар бу мураккаб масалаларнинг моҳияти, сабаб ва оқибатларини англаб етиш, айти вақтда бу борада мавжуд хавф-хатарларнинг олдини олиш бўйича даврнинг ўзи кун тартибига кескин қилиб қўяётган

янги вазифалар ҳақида атрофлича тасав-
вур ва ёндашувларга эга бўлиши шубҳасиз.

Мазкур рисола кенг жамоатчилик,
иждодкор зиёлилар, оммавий ахборот во-
ситалари ходимларига мўлжалланган
бўлиб, ундан шунингдек, олий ўқув юртла-
рининг фалсафа, тарих, сиёсатшунослик,
журналистика, миллий ғоя ва бошқа иж-
тимоий соҳа мутахассисликлари бўйича
махсус курс ва машғулотлар олиб боришда
ҳам фойдаланиш мумкин.

ЭНГ АСОСИЙ МЕЗОН – ҲАЁТ ҲАҚИҚАТИНИ АКС ЭТТИРИШ

Ҳозирги даврда жаҳон миқёсида кечаётган глобаллашув жараёнлари XX асрнинг охири ва XXI аср бошларида бутун инсоният, ер юзидаги барча халқлар ва миллатлар тараққиёти учун, айниқса, ҳаётга кириб келаётган ёш авлод учун мисли кўрилмаган имкониятлар яратиб берганини ҳеч ким инкор этолмайди. Авваламбор, фан ва техниканинг илғор ютуқлари, замонавий ахборот-коммуникация технологиялари, хусусан, Интернет тизими турли давлатлар ва минтақалар ўртасидаги чегараларни очиб бериб, ўзаро ҳамкорлик ва интеграция ривожига сўзсиз катта ҳисса қўшаётганига бугун барчамиз гувоҳ бўлмоқдамиз.

Лекин одамзот тафаккурининг юксак ва ёрқин намоёни бўлган бундай ютуқлар айна пайтда катта куч-қувват ва молиявий имкониятларга эга бўлган айрим сиёсий кучларнинг ғаразли ниятларини амалга оширишда мафкуравий қурол сифатида ишлатилаётганини ҳам эътибор-

дан четда қолдириб бўлмайди. Одамларнинг, биринчи навбатда ёшларнинг онгу тафаккурини, маънавий оламини издан чиқаришга қаратилган бундай уринишларнинг асл моҳиятини, уларнинг узоқ ва давомли, салбий оқибатларини англаш ва бундай хавф-хатарларнинг олдини олиш бугунги кунда ўта муҳим аҳамият касб этиб бормоқда.

Ҳар томонлама чуқур ўйланган, катта молиявий ва моддий манбаларга эга бўлган бундай ҳаракатларнинг ортида қандай мақсадлар турибди, улар учун бу қадар кўп куч ва маблағ сарфланаётганини қандай изоҳлаш мумкин, бу ҳақда нега айнан бугун сўз юритишга, жамиятимиз, халқимиз эътиборини бу муаммога қаратишга мажбур бўляпмиз, деган саволлар кўпчилиكنи қизиқтириши табиий, албатта.

Аввало, бундай хатти-ҳаракатлар замирида ўз ҳаёти ва келажагини ўз қўли билан барпо этаётган давлатлар, жумладан, Ўзбекистонга нисбатан муайян сиёсий марказлар томонидан турли хил фалсафий, мафкуравий, информацион воситалардан усталик билан фойдалан-

ган ҳолда таъсир ўтказиш, ҳали дунёқараши тўлиқ шаклланмаган ўғил-қизларимизни танлаган йўлидан оғдириш, уларнинг қалбига биз учун мутлақо бегона ва зарарли бўлган қарашларни сингдириш, маънавий илдиз ва томирларимиздан жудо қилишдек ғаразли интилишлар яширингани бугун тобора аён бўлмоқда.

Бунинг тасдиғини ён-атрофимизда, дунёнинг турли минтақа ва ҳудудларида юз бераётган воқеалар, айрим сиёсий кучларнинг сохта ғоя ва мафкураларни олдинга суриш орқали ўзлари кўз тиккан мамлакатларни таъсир доирасига олиш ва ўзига тобе қилиш, халқаро майдонда икки хил стандартларни ишга солиб, керак бўлса, куч ишлатиб, узоқни кўзлаган стратегик мақсадларини зўравонлик билан амалга оширишга қаратилган уринишлари мисолида кузатиш мумкин.

Такрор-такрор айтишга тўғри келади — бундай кучлар ўз мақсадларига етиш учун шундай маккор усул-услуг ва замонавий ахборот технологияларини ишлатмоқдаки, уларнинг тазйиқларига дош бериш, бундай хуружларнинг ниқоби ва

сир-асрорини очиб ташлаш, асл ниятларини англаш — бу ўта оғир ва мушкул вазифа бўлиб, уни адо этиш ҳар кимнинг ҳам қўлидан келмайди.

Агарки биз Ўзбекистоннинг ўзимиз орзу қилган эртанги ёруғ кунини, буюк келажагини барпо этмоқчи бўлсак, бир ҳақиқат барчамизга равшан бўлиши керак: бу вазифа, авваламбор, бошлаган эзгу ишларимизнинг давомчиси бўлган, ўз олдимизга қўйган юксак марраларга эришиш йўлида ҳақиқатан ҳам ҳал қилувчи кучга айланиб бораётган, таянчимиз-суянчимиз бўлмиш болаларимизни бундай ёвуз таъсирлардан ҳимоя қилиш билан бевосита узвий боғлиқдир.

Бошқача айтганда, ёш авлодимизнинг қалби ва онгини асраш, уларни миллий ва умумбашарий қадриятлар руҳида тарбиялаш, фарзандларимизнинг дунёда рўй бераётган сиёсий жараёнларнинг маъномазмуни ва асл сабабларини чуқур англаши, ўз атрофида содир бўлаётган воқеалар ҳақида ҳаққоний маълумотларга, энг муҳими, ўз мустақил фикрига эга, содда қилиб айтганда, оқни қорадан ажратишга қодир бўлишига эришиш таъ-

лим-тарбия ва маънавий-маърифий ишларимизнинг асосий шарти ва мезони бўлиши даркор.

Шу маънода, ахборот оламидаги устунлик кўп нарсани ҳал этадиган бугунги вазиятда мустақил онг ва мустақил фикрга эга бўлган шахсни тарбиялаш масаласи нафақат маънавий, керак бўлса, муҳим сиёсий аҳамият касб этади.

Бу ўта муҳим вазифани амалга оширишда таълим-тарбия тизими, ижтимоий-сиёсий, маънавий-мафкуравий масалалар билан шуғулланадиган идоралар, давлат ва нодавлат ташкилотлар, сиёсий партиялар ўз ҳиссасини қўшиши табиий, албатта, лекин бу борада оммавий ахборот воситаларининг ўрни ва таъсир кучи беқиёс, десак, ҳеч қандай муболаға бўлмайди.

Бир ўйлаб кўрайлик, ўз мустақил фикрига эга бўлиш — бу нима дегани? Бу аввало кўп-кўп фикр ва мисолларни ўзаро солиштириб, қиёслаб, уларнинг ичидан яккаю ягона тўғри ҳақиқатни ажратиб олиш, уни ўз онгига сингдириш, шундан хулоса чиқариб яшашга қодир бўлиш демакдир.

Ҳаммамиз яхши тушунамизки, ҳозирги вақтда оммавий ахборот воситаларининг вазифалари ҳам, улар олдиға қўйиладиган талаблар ҳам кўп. Лекин энг муҳими — ҳаёт ҳақиқатини тўлақонли акс эттиришдан иборат. Чунки ҳақиқат журналистиканинг ўзгармас ва доимий шарти бўлиб келган ва шундай бўлиб қолиши зарур. Айни вақтда матбуот ва эфир орқали ҳақиқатни ёритиш, одамларга етказиш ҳар қайси журналистнинг билим ва тажрибаси, унинг профессионал маҳоратига, гражданлик позициясига боғлиқ эканини ҳам унутмаслигимиз лозим.

Албатта, ҳақиқатни очиб бериш дегани бир қарашда жуда содда, ҳаттоки, жўн гап бўлиб туюлиши мумкин. Ҳақиқат ё бор, ё йўқ, унинг нимасини очиб бериш мумкин, деган савол туғилиши ҳам балки ўринлидир. Лекин мафкуравий кураш тобора кескинлашиб бораётган бугунги замонда шундай устаси фаранглар борки, улар ҳар қандай ёлғонни ҳам ҳақиқат деб шундай бошлаб тушунтириб қўядики, баъзан қип-қизил уйдирмаларға қандай ишонганингизни билмай қоласиз.

Шу муносабат билан илгари билдирган бир фикрни яна такрорлаш ўринли бўлади, деб ўйлайман: Ватан ва халқ манфаатларини ҳимоя қилиш, ёш авлодимизни турли тажовузлардан асрашда фикрга қарши фикр, ғояга қарши ғоя, жаҳолатга қарши маърифат билан курашиш бугунги кунда ҳар қачонгидан ҳам чуқур мазмун ва аҳамият касб этмоқда.

Бу борада муайян ишлар амалга оширилаётганини эътироф этган ҳолда, айтиш зарурки, ҳали яна жуда кўп иш қилишимиз лозим. Биз одамларнинг фикрини бошқариш эмас, аксинча, уларнинг дунёқарашини кенгайтириш ва юксалтириш тарафдоримиз. Яъни, ўзини кимнинг авлоди эканини, қандай буюк маънавий мероснинг вориси эканини яхши англайдиган ва улуғ аждодларининг меросига муносиб бўлиб, ўз ақл-заковати ва соғлом ҳаётий қарашларига таяниб яшашга интиладиган ёшларни камол топтиришда халқимиз, жамоатчилигимиз оммавий ахборот воситаларидан кўп нарса кутишга албатта ҳақлидир.

Журналистларимиз ўз маҳорати, билим ва истеъдоди ҳисобидан замонавий ахбо-

рот воситаларининг имкониятлари, ахборот тўплаш ва уни оммага етказишнинг усул-услуглари ҳақида етарли малака ва кўникмаларга эга. Бу соҳанинг сир-асрори ҳаммадан ҳам кўра уларга яхши маълум. Лекин шу борада қилинаётган ишлар бугунги кун талабларига жавоб берадими-йўқми?

Авваламбор, ҳозирги вақтда маънавият масаласи нақадар ўткир ва ҳал қилувчи масалага айланиб бораётганини аксарият кўпчилигимиз ҳали ҳам чуқур тушуниб етганимиз йўқ, десак, ўйлайманки, хато бўлмайди. Яна такрор айтишга тўғри келади: маънавиятни йўқотсак, ўзимизни ва ўзлигимизни йўқотамиз. Маънавиятни юксалтирсак, ўз мурод-мақсадимизга етишда кучли мадад топамиз.

Ҳозирги кунда ғоявий муҳолифларимиз, маънавиятимизга қарши кучлар аҳолимизга, айниқса ёшларимизга нисбатан ахборот хуружлари уюштиришга, “оммавий маданият” шаклидаги пухта ниқобланган таҳдид ва таъсирлар ўтказишга уринмоқда.

Ҳаммамизга аён бўлиши керакки, “ахборот асри” деб ном олган ХХІ асрда ҳеч

қайси давлат ёки жамият ўзини темир девор билан ўраб яшай олмайди. Айни пайтда, аҳвол шундай экан, деб қўл қовуштириб ўтириш ҳам тўғри келмайди, бундай таҳдидларга жавобан, биз ҳам, содда бўлмасдан, зарур чора-тадбирларни кўришимиз керак.

Яхши биламиз, халқимиз оққўнгил, содда ва ишонувчан. Матбуотда босилган, телевидениедан, радиодан айтилган гапларга ишонч билан қарайди. Четдан туриб бизга қарши иш олиб бораётган информацион марказлар ҳам шундан фойдаланиб қолишга уринади.

Бундай ҳолатларнинг олдини олиш, маънавий-маърифий тарғибот ишларини кучайтириш учун аввало нималарга эътибор беришимиз лозим?

Биринчидан, одамнинг иродаси, дунёқараши бақувват бўлиши учун унинг ҳаётга, эртанги кунга, ўзининг куч ва имкониятларига ишончи мустаҳкам бўлиши керак. Айниқса, фарзандларимиз қалбида келажакка ишонч туйғусини ошириш учун уларнинг, юқорида таъкидланганидек, асосли ва ҳаққоний маълумот ва ахборотларга эга бўлиши муҳим аҳамият касб эта-

ди. Шу борада оммавий ахборот воситалари бугун мамлакатимизда амалга оширилаётган ижтимоий-иқтисодий сиёсатни, янгиланиш ва ўзгаришлар жараёнларини ҳар томонлама чуқур, таъсирчан усуллар орқали ёритиб бориши зарурлигини тушунтириб ўтиришнинг ҳожати йўқ. Лекин бу масалада фақат офаринбозлик, “яшасин” деган гаплар билан иш битмайди.

Бугун бизга ислохотларимизни тўлиқ амалга ошириш, уларнинг самарадорлигини янада кучайтириш йўлида нималар ғов-тўсиқ бўляпти? Бу — бюрократия, манфаатпарастлик, порахўрлик, маҳаллийчилик, шуҳратпарастлик, лоқайдлик каби салбий иллатлардир. Бундай иллатларни ўз номи билан атаб, амалий мисолларда кўрсатиб бериш учун оммавий ахборот воситалари, авваламбор, эл-юрт манфаатларининг ҳимоячиси бўлиши, журналистлар эса бу ўта оғир, кучли иродани талаб қиладиган жабҳада том маънода фидоийлик кўрсатишини ҳаётнинг ўзи талаб қилмоқда.

Иккинчидан, биз ўз юртимизни ўзимиз, ўз меҳнатимиз, пешона теримиз билан обод этмасак, бунинг учун белни

маҳкам боғлаб ишламасак, ҳеч ким четдан келиб бу ишни қилиб бермайди. Шунинг учун ҳам биз ота-боболаримиз хоки ётган бу юрт, бу муқаддас замин — бизники, унинг бугуни ва истиқболи фақат ўзимизга боғлиқ, мустақиллик пойдеворини қурган инсонлар бошлаган ишларни давом эттириш — бизнинг эзгу бурчимиз, деган тушунчани, керак бўлса, ҳаётий эътиқодни ёшларимизнинг онгу шуурига чуқур сингдиришимиз даркор. Шу нуқтаи назардан қараб, оммавий аҳборот воситалари мана шу фикрни қандай қилиб халққа, ёшларга етказяпти, ҳар қаричи муқаддас бўлган она еримизга нисбатан фарзандларимизда гурур ва ифтихор, садоқат туйғуларини уйғотиш учун биз бугун нима қиляпмиз, деган саволга жавоб излаб кўрайлик.

Табаррук заминимизнинг қадрига етиш учун биринчи навбатда шу юртда яшаб ўтган буюк аجدодларимизнинг маънавий жасоратини англаб, улуғлаб, уларнинг шу борадаги ибратли анъаналарини янги босқичда давом эттиришимиз керак. Айтиш керакки, маънавий жасорат аввало ўз юртига бўлган муҳаббат ва

садоқатда, унинг тақдири учун фидойилик кўрсатиб яшашда намоён бўлади.

Биз мустақилликка эришганимиздан сўнг Имом Бухорий, Имом Термизий, Имом Мотуридий, Бурҳониддин Маргиноний, Абдулхолиқ Гиждувоний, Баҳоуддин Нақшбанд сингари азиз-авлиёларимиз, Муҳаммад Мусо Хоразмий, Аҳмад Фарғоний, Абу Райҳон Беруний, Ибн Сино, Маҳмуд Замаҳшарий, Мирзо Улуғбек сингари алломаларимиз, Амир Темур, Жалолиддин Мангуберди каби буюк арбобларимиз, Алишер Навоий, Бобур Мирзо каби мумтоз шоир ва мутафаккирларимизнинг номларини, асарларини том маънода қайтадан кашф этдик. Лекин бу улуғ ажодларимизнинг жаҳон маданияти ва цивилизациясига қўшган буюк ҳиссасини ёшларимиз биладими? Албатта, билади. Аммо, афсуски, аксарият ҳолларда умумий, юзаки тарзда билади. Айтайлик, Хоразмийнинг ўнлик саноқ системасини яратганини, Берунийнинг илмий жасоратини, Амир Темурнинг бунёдкорлик даҳосини, Улуғбекнинг беқиёс кашфиётларини, арабларга араб тили грамматикасини ўргатган Замаҳшарий меро-

сини, мана, яқинда Мисрда ҳайкалини ўрнатганимиз Аҳмад Фарғоний бобомизнинг ўлмас хизматларини нафақат Ўзбекистон, балки бутун дунё тан оляпти, уларнинг хотирасига ҳурмат бажо келтиряпти.

Шулар қаторида янги тарихимиз давомида Ватанга бўлган меҳри ва садоқатини намоён этиб, истиқлолимизни мустаҳкамлаш, халқимизнинг буюк келажаги учун азму шижоат намунасини кўрсатиб, шу мақсад йўлида ўз ҳаёти, ижодий фаолиятини тўла сафарбар этган, керак бўлса, азиз жонини фидо этишга ҳам тайёр бўлган муносиб ватандошларимизга бағишлаб қанчадан-қанча ижод намуналарини яратиш мумкин эканини, ўйлайманки, барчамиз яхши тасаввур қиламиз.

Айни вақтда биз улуг сиймоларимизнинг фақат номларини зикр этиш, уларнинг шуҳратига маҳлиё бўлиш билан чекланиб қолмаяпмизми, деган ҳақли савол туғилади. Ана шундай буюк зотларнинг фаолияти, жаҳон тарихидаги ўрни ва аҳамияти, бугунги ҳаётга таъсири ҳақида жамоатчилигимизга, ёш авлодга етарлича маълумот етказиб беряп-

мизми, деган масала барчамизни ўйлан-тириши керак.

Масалага шу кўз билан баҳо бериб, нима учун бутун дунё аҳли буюк аждодларимизнинг меросини тан олишини, бу улуғ зотлар нима ҳисобидан бундай юксак эътирофга сазовор бўлгани, бунинг туб омиллари, сабаблари нимада эканини ҳар томонлама чуқур очиб беришга қаратилган, аниқ тасвирлар ва далиллар асосида илмий-оммабоп ва маърифий кўрсатувлар, хужжатли фильмлар, мақола ва рисоалар яратилияптими-йўқми, яратилаётган бўлса, улар бугунги талабларга жавоб берадими, деган саволни ўз-ўзимизга беришимиз лозим.

Афсуски, бу борада оммавий ахборот воситалари томонидан амалга оширилаётган ишларни қониқарли деб бўлмаслигини журналистларимизнинг аксарият кўпчилиги ҳам яхши билади. Бу мавзуни ёритишдаги камчилик ва нуқсонлар ҳақида узоқ гапириш мумкин. Энг асосийси — баъзи ўринларда билим ва малака, ижодий маҳорат ва масъулиятнинг етишмаслиги, десак, тўғри бўлади.

Маънавий тарбия соҳасидаги ишларимизга янги туртки бериш учун юқорида номлари зикр этилган улуғ сиймоларнинг ҳар бири ҳақида кенг оммага, биринчи навбатда ёшларга мўлжалланган алоҳида маърифий кўрсатувлар, ҳужжатли фильмлар яратиш, газеталаримизда махсус рукнлар ташкил этиш мақсадга мувофиқ бўлур эди.

Таъкидлаш керакки, айниқса телевидение ва радиода бундай мавзудаги кўрсатув ва эшиттиришлар онда-сонда эмас, аксинча, пухта ўйланган тизимли асосда тайёрланиши лозим. Бунда энг замонавий компьютер технологияларидан фойдаланган ҳолда, ёшларнинг онгига мос, уларнинг қизиқиш ва интилишларига ҳамоҳанг бўлган, уларни ўзига тортадиган жиҳатларга алоҳида эътибор қаратиш керак. Узоқ ва зерикарли маърузалардан иборат кўрсатувларни кенг томошабинлар, айниқса ёшлар қабул қилмайди.

Бу йўналишдаги янги лойиҳаларни амалга ошириш учун мамлакатимиздаги энг салоҳиятли олимлар, тарихчи ва адиблар, билимдон мутахассислар иштирокида илмий-ижодий гуруҳлар тузиш,

уларга тегишли шароит яратиб бериш, махсус грантлар ажратиш масаласини ўрганиб чиқиш зарур.

Барчамизга маълумки, яқин тарихимизда ва бугунги кунда маънавий ҳаётимизда муносиб ўрин эгаллаган катта санъаткорлар, режиссёрлар, рассомлар кам эмас. Жамоатчилигимиз, ёшларимиз уларнинг ижодий фаолияти ҳақида кенгроқ маълумот олишни, бетакрор санъатидан янада тўлароқ баҳраманд бўлишни истайди.

Мисол учун, мумтоз кўшиқчилигимизнинг моҳир ижрочиси Муножот Йўлчиева ижодини олайлик. Бугун бу санъаткор устоз даражасига етишди. Лекин унинг салоҳияти ва имкониятларидан биз тўлақонли фойдаланяпмизми? Илгарилари санъат оламида Юнус Ражабий мактаби ёхуд Ҳалима Носирова мактаби бўларди. Ёки яқинда вафот этган буюк санъаткор Турғун Алиматовнинг ўз ижодий мактаби бор эди. Нима учун бугун Муножот Йўлчиева мактабини ташкил этмаслигимиз керак? Унинг ижод йўли, ижро маҳорати ҳақида кўрсатувлар ташкил этиб ёки консерваторияда «устоз-шогирд» туркумида

дарс-машғулотлар уюштириб, қизиқарли бир шаклда томошабинларга тақдим этилса, бу ҳам ўлмас маънавий меросимизни халқимизга етказишга хизмат қилмайдими?

Шунингдек, атоқли математик олимларимиз ҳақида ёки шахмат бўйича жаҳон чемпиони Рустам Қосимжонов ҳақида ҳужжатли фильм яратиб, уларнинг тимсолида халқимизнинг қандай юксак интеллектуал салоҳиятга эга эканини кўрсатиб берсак, бу, ҳеч шубҳасиз, ёшларимизнинг қалбида ўз ақл-идроки, ўз кучига ишонч туйғусини оширади, энг муҳими, улар учун ҳаётда ўзига хос ибрат намунаси бўлиб хизмат қилади.

Ёки ҳозирги кунда мамлакатимиз ҳудудида умумжаҳон меросининг ноёб намунаси сифатида ЮНЕСКО рўйхатига киритилган 4 мингдан зиёд моддий-маънавий обида мавжуд. Ана шундай бой маънавий меросимизнинг моҳияти ва аҳамиятини ёшларимиз онгига теран сингдириш матбуотимизнинг долзарб вазифасидир.

Бундай мисолларни кўплаб келтириш мумкин. Халқ усталари, масалан, моҳир

наққош ва ўймакорларнинг бетакрор ижоди бутун бошли мақола ёки кўрсатувларга мавзу бўлишга арзимайдими? Афсуски, ҳозир эълон қилинаётган чиқишларда уларнинг ишлари шунчаки юзаки таърифлаб ўтилади, холос. Бу ўлмас санъат намуналарининг асрлар давомида нима ҳисобидан яшаб, эъзоз топиб келаётганининг нозик томонлари эътибордан четда қолади. Агар уларнинг маҳоратини атрофлича чуқур ёритиб, бу сермашаққат касбнинг сиру асрори тўлиқ очиб берилса, қанча-қанча ёшларимизда шу касбга нисбатан меҳр ва ҳавас кучайиши табиий.

Бугун биз янги ҳаёт, ҳуқуқий демократик давлат барпо этаётган эканмиз, замоннинг ўзи жамиятимизда ҳануз сақланиб келаётган, умрини ўтаб бўлган баъзи қарашларни тубдан ўзгартиришга, давр билан ҳамнафас бўлиб, янгича фикрлашга даъват этаётганини, ўйлайманки, барчамиз яхши англаймиз.

Бу вазифаларни амалга оширишда журналистлар ҳам шуни унутмаслиги зарурки, мустақил тафаккурни шакллантиришда албатта маҳорат керак, албатта масъу-

лият керак ва албатта халқимизга хос одоб-
андишани йўқотмаслик керак.

Табиийки, бундай босқичларга етиш
учун, бундай муҳит ҳаётий кўникмага,
тафаккуримизнинг узвий бир қисмига
айланиши учун оммавий ахборот воси-
талари ходимларининг ўз билим ва ма-
лакасини муттасил ошириб бориши, му-
айян соҳага ихтисослашиши ҳам катта
аҳамиятга эга.

Бугунги кунда сиёсат ҳақида гапирган-
да — сиёсатчи, иқтисодиёт ҳақида —
иқтисодчи бўлиб фикр юритишни, маъ-
навият ва маърифат ҳақида маърифатчи,
ҳаётий-фалсафий муаммолар хусусида
файласуф бўлиб баҳсга киришишни —
мана шундай юксак қобилият ва маҳо-
ратга эга бўлишни ҳаётнинг ўзи журна-
листларимиз олдига энг муҳим вазифа
қилиб қўймоқда.

Ана шундай юксак марраларни эгал-
лаган тақдирдагина матбуотнинг ҳақ-
қоний, ҳароратли сўзи ҳар бир юртдо-
шимиз юрагида акс садо беради ва у хал-
қимизнинг чинакам маънавий ҳамроҳига
айланади.

66.3(5Ў)
К 25

Каримов, Ислон Абдуганиевич.

Энг асосий мезон — ҳаёт ҳақиқатини акс
эттириш/И.А. Каримов.— Т.: Ўзбекистон,
2009.—24 б.

ББК 66.3(5Ў)+76.0(5Ў)

Ислон Абдуганиевич Каримов

**ЭНГ АСОСИЙ МЕЗОН —
ҲАЁТ ҲАҚИҚАТИНИ
АКС ЭТТИРИШ**

Нашр учун масъул *Т. Назаров*

Бадий муҳаррир *Ж. Одилов*

Техник муҳаррир *У. Ким*

Компьютерда тайёрловчи *Л. Абкеримова*

Босишга рухсат этилди 19.01.09. Бичими 70х90^{1/32}.
«Таймс» гарнитурда офсет босма усулида босилди.
Шартли б.т. 0,88. Нашр. т. 0,51. Нусхаси 10000.
Буюртма № 09-4.

Ўзбекистон Матбуот ва ахборот агентлигининг
«Ўзбекистон» нашриёт-матбаа ижодий уйи.
100129. Тошкент, Навоий кўчаси, 30.